

ଯୁଦ୍ଧାଯ୍ମ କୁତ୍ରନିଶ୍ଚୟ...

ସଜାଗ ରୁହ ସତର୍କତାର ସହିତ, କାହା
ଅନ୍ତୁ ତଙ୍ଗତା, ବିଶ୍ୱାସମାତକତ
ଚୌର୍ୟପ୍ରବୃତ୍ତି, ଦାୟିତ୍ୱହାନତା ଓ ସେବା
ବିମୁଖତାକୁ ପ୍ରଶନ୍ନ ଦିବାନାହିଁ । ଏହା ହେଉଥି
ସଭା ସମର୍ପନାର ସର୍ବନାଶ ବିଶାଳ ପ୍ରବୃତ୍ତି
ଏହି ଦୂର୍ନୀତିରେ ବୁଢ଼ି ବୁଢ଼ି ମନୁଷ୍ୟ
ସୁନାତିକୁ ଭୁଲିଯାଇଛି । ବଦ୍ଧ ଅଭ୍ୟାସରେ
ରହି ସତ ଅଭ୍ୟାସକୁ ଭୁଲି ଯାଇଛି, ଏହା
ଦୂର୍ନୀତିକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ
ସଂଗ୍ରାମର ଆବଶ୍ୟକତା ରହି ଛି
ଯେଉଁମାନେ ନିରୋଧ କରିବେ ସେମାନେ
ହେବେ ବୀର ପୁରୁଷ । ପ୍ରରମ୍ପେମନ୍ୟ ହୁଏ
ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନ୍ଦକୁଳଚନ୍ଦ୍ର ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଆବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି - ତୋହା
କରନାହିଁ; ତାହିଦାରେ ଘୃଷ କୁଞ୍ଚିତକୁ
କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ବୃତ ନକରି
ଅନ୍ୟାୟଭାବରେ, ଅଞ୍ଚାତସାରରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ତାହେଁ - ତାହା
ଚୌର୍ୟ; ଚୌର୍ୟରେ କୁଣ୍ଡବୁଦ୍ଧି ଦିନ ଦିନ
ଅନ୍ୟର କ୍ଷତିକରି ଅପକର୍ଷ ପ୍ରତି ଧାବିତ ହୁଏ
ବୋଲି ଅର୍ଥାତ୍, କରିବା ଉତ୍ତର ଦେଇ ଯେପାଇ
ଭାବରେ ତାହିଦାକୁ ପୂରଣ କଲେ ବୋଧ
ଜ୍ଞାନର ଉନ୍ନେଷ୍ଟରେ ତାହା ମିଳିଯାଏ - ତାହା
ହିଁ ଚୌର୍ୟରେ ଆହତ ଓ ଅବସନ୍ନ ହୋଇ
ଅଧରମକୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରେ ବୋଲି ଏତେ
ଘ୍ରଣ୍ୟ, ଏତେ ପାପ, ଏତେ ହୀନତା - ତେ
କୁହେ, ଏହି ଚୌର୍ୟ କୁଣ୍ଡକୁ ପ୍ରଶନ୍ନ ଦେଇ
ଦୂମର ଓ ଦୂମ ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକର ସର୍ବନାଶ
କରନା, ସାବଧାନ ହୁଆ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ

ପ୍ରଦେଶର ଜାଗର ଜନ୍ମାଚାର ଓ ଧାରା

ପୁନାବାର ସ୍ମାବତାର କଲକୀ ବିଶ୍ଵ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ୪୦ କୁର ତାଙ୍କର ସ୍ଵହସ୍ତ ଲିଖିତ ପବିତ୍ର
ସତ୍ୟାନୁସରଣ ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାରେ
ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ - ସର୍ବପ୍ରଥମ ଆସମାନଙ୍କୁ
ଦୂର୍ବଳତା ବିବୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ ।
ସାହସୀ ହେବାକୁ ହେବ, ବାର ହେବାକୁ
ହେବ । ପାପର ଜ୍ଞାନତ ପ୍ରତିମୁଣ୍ଡ ଏହି
ଦୂର୍ବଳତା । ତତ, ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ପାର ଏହି
ରକ୍ତଶୋଷଣକାରୀ ଅଥବା ଉପାଦକ
ତେମେଯାରାନ୍ତି (ବାଦୁଣ୍ଡ) । ସ୍ଵରଣ କର ତୁମେ
ସାହସୀ, ସ୍ଵରଣ କର ତୁମେ ଶକ୍ତିର ତନ୍ମୟ,
ସ୍ଵରଣ କର ତୁମେ ପରମପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ।
ଏହି ଦୂର୍ମାଣି ବିଗୋଧୀ ଆହୁ ସଂଶୋଧନ
ଲାଙ୍ଘନ ବାରମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ବୋଧନ ଦେଇ ଶ୍ରୀ
ଶ୍ରୀ ୪୦ କୁର ଅନୁକୂଳତା କହିଲେ -
ସଦ୍ଗୁରୁଙ୍କର ଶରଣାପନ୍ଥ ହୁଆ, ସତାନାମ
ମନନ କର, ଆଉ ସତ୍ସଙ୍ଗର ଆଶ୍ରମ ଗ୍ରହଣ
କର - ମୁଁ ନିଷୟ କରି କହୁଛି ତୁମକୁ ଆଶ୍ରମ
ତୁମର ଉନ୍ନଯନ ପାଇଁ ଭାବିବାକୁ ହେବନାହିଁ ।
ଯଦି ତୁମର ଆଦର୍ଶର କଥା କହିଲେ ଆନନ୍ଦ,
ତାଙ୍କର ଚିତ୍ତରେ ଆନନ୍ଦ, ତାଙ୍କର ହୁକୁମ
ପାଇଲେ ଆନନ୍ଦ, ତାଙ୍କର ଆଦରରେ
ଆନନ୍ଦ, ଅନାଦରରେ ମଥ ଆନନ୍ଦ ହୁଏ,
ତାଙ୍କ ନାମରେ ହୃଦୟ ଉଛୁନ୍ତି ଉଠେ - ମୁଁ
ନିଷୟ କରି କହୁଛି ତୁମର ଉନ୍ନଯନ ନିମିତ୍ତ
ଆଉ ଭାବିବାକୁ ହେବନାହିଁ । ଆଜି ବିଶ୍ଵ
ଦୂର୍ମାଣି ନିଗୋଧ ଦିବସ ଅବସରରେ ଆମ
ସମସ୍ତଙ୍କ ତିତରେ ଦୂର୍ମାଣି ବିଗୋଧରେ
ଚେତନାକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ସହ ଏହାକୁ
କାର୍ଯ୍ୟରେ କରି ଦେଖାଇଲେ ଏହି ଦିବସର
ତାପ୍ୟର୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱ ରଖନ୍ତା ।

ସହ-ପ୍ରତିରତ୍ତିକ ୩ ପ୍ରଫେସର,
ଦେପାଟୋଲୋକି ବିଭାଗ, ଶ୍ରାଗାମିତ୍ୱ ଭଞ୍ଜ
ମେଡିକାଲ କଲେଜ, କଟକ,
ଦୂରଭାଷ : ୧୪୩୭୦୪୧୯୪୭

କାର୍ଯ୍ୟାଳୟଙ୍କି । ଆଉ ଜଣେ ଥାମାଜକ ବ୍ୟକ୍ତି ୪ ବର୍ଷର ଶିଶୁ କନ୍ୟାକୁ ବର୍ଷରତୀର ସହ ଦୂର୍ଶର୍ମା କରିବା ପରେ ଅତି ଜୟନ୍ୟ ରାବେ ତୃଷିକାଟି ହେତୁ କଲିଥାନ୍ତି । ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଛୁଟି ବିଧାରଣ ଓ ଲୋମାହର୍ଷଣକାଗା ଘଟଣା । ଆଉ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏକି ସଦାପରବଦୀ ନିଶାକୁବ୍ରଦ୍ୟ ସେବନ କରେ, ସେ ନିଜର ପ୍ରେମିକାକୁ ହେତ୍ୟା କରି ଝୁଲାଇ ଦେଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏଯାରପିଲାଡ଼ ଅଞ୍ଚଳରେ ତିନିକଣ ମହିଳାଙ୍କୁ ହେତ୍ୟା କମିଶନରେଟ ପୁଲିସର ଦାଖିରହାନଟା ଓ କାର୍ଯ୍ୟଦର୍ଶକ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନଟିହୁ ଲଗାଇଛି । ତେଣୁ ସମୟ ଆସିଛି ଆମ ସରକାର ଏବଂ ପୁଲିସ ପ୍ରଶାସନ ଅପରାଧାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୁଷ୍ଟାକ୍ତମଙ୍କଳ ଦୃଢ଼ କର୍ମ୍ୟମନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ତ୍ୟଗରୀ ଓ ସମୟଦନତା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ମିଳିତ ଉଦୟମରେ ଏହା ସମସ୍ତ ହୋଇପାରିବ ଏଥିରେ ସମେହନ କୌଣସି ଅବକାଶ ନାହିଁ । ଆମ ଭାରତୀୟ ଆଳନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଆଜନର ଉତ୍ସର୍ଗେ କେହି ନୁହୁଣ୍ଟ । ଅପରାଧୀ ଯେତେବେଳେ ଶିଳ୍ପାଳୀ, ପ୍ରଭାବଶାଳୀ, କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେବି ଆଜନି ଅନୁସାରେ ସେ ନିଷିଦ୍ଧ ଦକ୍ଷିତ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଆମ ସମାଜରେ ଏହାର ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଯାହା ପାଖରେ ଅଳକ୍ଷ ଅର୍ଥ, କ୍ଷମତା, ପଦପଦବୀ ଥାଏ ସେ ଆଜନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରେ । ‘ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପୁଅ ମାଳକ୍ତ ମାଲିଲେ ଦୋଷ ନାହିଁ’ ଏହି ଉଚ୍ଛିତ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ । ଏବେ ଘନିଥା ରେଞ୍ଜରେଟର ଦୂର୍ଭରଣା ମାମଲା ଏହାର ଜ୍ଞାନ ଉଦୟରଣ୍ଟ ନିରାହ ଯୁବତୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରଦୀପ ଲିତିଯାଇଛି ଏବଂ ଆଉ ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାୟ ସିଆର୍ଏସ୍‌ପ୍ର ଯବାନ ଏବେ ଜାବନ ମୃତ୍ୟୁ ସହ ସଂଗ୍ରାମ କରୁଥିଛି । କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିତ୍ତମନାର ବିଶ୍ୱ ଏହାଙ୍କ କମିଶନରେଟ ପୁଲିସ ପ୍ରକୃତ ଦୋଷୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟମନୁଷ୍ଠାନ ନେବାରେ ପଛମୁଢ଼ା ଦେଉଛି ।

ମୋବାଇଲ୍ - ୨୦୧୦୭୧୩୦୦

ମ୍ୟାନ୍ ପାଇବାରୁ ବଞ୍ଚି ଅସହାୟ ଗରବ ଓ ମଧ୍ୟବତ୍ତି

ଆଶୁତୋଷ ନାୟକ

ଦେଶ ରେ ପାଖା ପାଖୁ ୫ କେଟି ରୁ ଅଧିକ
ମାମଲା ବିଭିନ୍ନ କୋର୍ଟ ରେ ବିଚାରଣାନ ଅଛି
ଭାବର ର ସର୍ବୋକ୍ତ ଅଦାଳତ ସ୍ଵପ୍ନମକୋଣ
ରେ ୭୯୦୦୦ ରୁ ଅଧିକ ମାମଲା ଏବେବି
ବିଚାରଣାନ ଅଛି । ଏହା ବ୍ୟତାତ ଆମ
ଦେଶର ୨୪ ଟି ହାଲକୋର୍ଟ ରେ ୪୯ ଲକ୍ଷ
ମାମଲା ଏବେବି ବିଚାରଣାନ ଅଛି । ଏହିଥାରେ
ମାମଲାର ତୁରନ୍ତ ବିଚାର ପାଇଁ ଆମ ସରକାର
ଙ୍କ ପଶ୍ଚର କୌଣସି ଆଶ୍ରମ ଦୂରୀତ୍ୟା ପଦକ୍ଷେପ
ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରୀତ୍ୟା
ଓ ବିଡ଼ମ୍ବନା ର ବିଷୟ । ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାତ୍ର
ତୁଟି ପାଇଁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଗରିବ ଓ ମଧ୍ୟବିତ
ସାଧାରଣ ଜନତା ନ୍ୟାୟ ପାଇବା ରୁ ବଞ୍ଚି
ହେଉଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ସାଧାରଣ ଜନତା
ଆମ ସରକାର, ପ୍ରଶାସନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରୁ ଆସ୍ତି ହରାଉଛନ୍ତି । ରାଜାନାନ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ ବ୍ୟବସହୂଙ୍କ ସର୍ବପୂର୍ବାବ୍ୟବ
କଟକ ସହରକୁ ଅପରାଧୀ ଏବଂ ଅସାମାଜିକ
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କବଳିଗୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଡିଟି
ସରକାର ୨୦୦୮ ରେ କମିଶନରେଟ ପୁଲିସ
କଟକ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଥିଲା
। କମିଶନରେଟ ପୁଲିସର ଅଧିକାରୀଙ୍କର
ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଥିଲା

ବି ଉପରେ ବବରତା ଓ ନିଷ୍ଠୁରତାର ସହ ହତ୍ୟା

ସେନଗୁପ୍ତ, ଚି ପ୍ରିୟ ରାୟ କଷ୍ଟପଦା
ଜଙ୍ଗଲରେ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ବେଶରେ ଲୁଚିକରି
ରହିଥିଲେ । ଫ୍ରାନ୍ସ ସବକାର ମେଉରିକ
ଜାହାଜର ସନ୍ଧାନ ଲଂରେଜ ସରକାରଙ୍କୁ
ଜଣାଇ ଦେବାରୁ ଯତାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ
ବ୍ୟଥି ହେଲା । ମେଉରିକ ଜାହାଜ ଉପରେ
ଜଙ୍ଗଲକୁ ଘେରିଗଲେ । ଉତ୍ତରକ ମଧ୍ୟରେ
ଚାଲିଲା ଯାମାଘୋଟ ଲଡ଼କେ । ଯତାନ ଗୁଲିର
ଜବାବ ଗୁଲିରେ ଦେଲେ । ଯତାନ ଓ ତାଙ୍କ
ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଗୁଲିମାତରେ ଲଂରେଜ
ସ୍ଵେଚ୍ଛମାନେ ଛିନ୍ନକ୍ରୂତ ହୋଇଗଲେ ।
ଲଂରେଜ ସେନିକଙ୍କ ଗୁଲିରେ ଚି ପ୍ରିୟ

ଜୀବନକୁ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଲୁ
କରିବେଳେ । ସାଙ୍ଗରେ ଆଶିଥିବା ସମସ୍ତ
ଅସଂଶୁଦ୍ଧ ସେମାନେ ସମ୍ମଦ୍ରରେ
ଫୋପାତିଦେଇ ଚାଲିଗଲେ ।

ଲଙ୍ଘରେ ସରକାର
 ଆଦୋଳନକାରୀ ମାନଙ୍କର ଆଦେଳନକୁ
 ଦମନ କରିବାକୁ ସବୁପ୍ରକାର ପଣ୍ଡ ଅବଳମ୍ବନ
 କରୁଆଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଖବର ପାଇଲେ ଯେ
 କିଛି ଆଦୋଳନକାରୀ ସନ୍ଧ୍ୟସା ବେଶରେ
 କଷ୍ଟପଦା ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ
 କାଳବିଳମ୍ବ ନକରି କଷ୍ଟପଦା ଜଙ୍ଗଲକୁ
 ଚାରିପରୁ ଘେରିଗଲେ । ଯତାନ୍ ଓ ତାଙ୍କର
 ସାଥମାନେ କୌଶଳରେ ଜଙ୍ଗଲରୁ ପଳାଇ
 ଯାଇ ରେଳଗାତି ଯୋଗେ ଦୂରକୁ
 ପଳାଇଗଲେ । ବିପଦର ସୂଚନା ପାଇଁ ଯତାନ୍
 ଓ ତାଙ୍କର ସାଥମାନେ ଚଳନ୍ତା ରେଳଗାତିରୁ
 ଡେଇପାଇଲେ । ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ ନଦୀ କୁଳରେ
 ଥିବା ଚଷାଖଣ୍ଡ ଗାଁ ନିକଟରେ ଦୂଇଗଣ
 ଲଙ୍ଘରେ ଗୋଲାମ ସୁଦାମ ଗିରି ଓ ରାଙ୍ଗୁ
 ମହାନ୍ତି ଯତାନ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରି ଲଙ୍ଘରେଜାମଙ୍କୁ
 ଖବର ଦେଇଦେଲେ । କାଳ ବିଳମ୍ବ ନକରି
 ଲଙ୍ଘରେ ସରକାର ଚଷାଖଣ୍ଡ ଗାଁ ନିକଟ
 ଖବାପ ହୋଇଗଲା । ସେ ପାଣି ପାଣି ବୋଲି
 ବିକ୍ରାର କଲେ । ଚେଗାର୍ଟ ସାହେବ ତାଙ୍କୁ ପାଣି
 ଦେବାଗୁ ସେ ପାଣି ଫେରାଇ ଦେଇ କହିଲେ
 ଚେଗାର୍ଟ ସାହେବ ପାଣି ବଦଳରେ ତୁମେ କଣ
 ମୋ ଦେଶକୁ ଛାତି ଚାଲିଯାଇପାରିବ । ମୋ
 ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ଫେରାଇ
 ଦେଇପାରିବ । ଚେଗାର୍ଟ ସାହେବ ଯତାନ୍କର
 ଏଭଳି ଦେଶଭକ୍ତି ଦେଖୁ ନିରବ ରହିଲେ ।
 ଶେଷରେ ୧୯୧୪ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ
 ୧୦ ତାରିଖରେ ବିପ୍ଳବୀ ବାୟାପତାନ୍
 ଭାରତମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କରି ଶେଷ ନିଶ୍ଚାସ
 ଦ୍ୟାଗକରି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆଖି ବୁଝିଦେଲେ ।
 ହେଲେ ଆଜି ବି ସେହି ମହାନ ବିପ୍ଳବୀଙ୍କର
 ବାଣୀ ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗୁଞ୍ଜିରିତ
 ହେଉଛି ।

ମହାନ୍ ବିପୁଳୀ - ବାଘା ଯତୀନ୍

ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ରାଉଡ଼

ଯତୀନ୍ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ । ଏହି ସେବା ସମୟରେ
ଯତୀନ୍, ଅରବିନ୍ ଘୋଷ ପ୍ରଭୃତି କେତେଜଥି
ଦେଶରୁଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଆନୁଯାୟୀ ୧୯୫
‘ୟୁଗାନ୍ତର’ ନାମରେ ଏକ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଦନ୍ତ
ଗଠନ କଲେ । ଏହି ସଙ୍ଗଠନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲେ
ଦେଶକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିବା । ଇଂରେଜ
ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଶରୁ ଉଠିବା । ଗୋଟିଏ
ସରକାର ଅରବିନ୍ ଘୋଷଙ୍କୁ ନିରପ କଲେ
ଆଲ୍ଲିପୁର କୋର୍ଟରେ ତାଙ୍କର ବିଚାର
ଚାଲିଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଇଂରେଜ
ସରକାରଙ୍କ ଡେପ୍ଲଟ ସୁପରିଶ୍ରୀ
ସରକାରୀ ଓକିଲଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା । ଏହି

ସେନଗୁପ୍ତ, ଚି ପ୍ରିୟ ରାୟ କପ୍ତିପଦା
ଜଙ୍ଗଲରେ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ବେଶରେ ଲୁଚିକରି
ରହିଥିଲେ । ଫାନ୍ଦ ସରକାର ମେଉରିକ
ଜାହାଜର ସନ୍ଧାନ ଲାଙ୍ଗରେ ସରକାରଙ୍କୁ
ଜଣାଇ ଦେବାରୁ ଯତାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ
ବ୍ୟର୍ଥ ହେଲା । ମେଉରିକ ଜାହାଜ ଉପରେ
ଲାଙ୍ଗରେ ଜନମାନଙ୍କର ତାରୋଡ଼ି ଜାହାଜ ଚଢ଼ି
କରିଦେଲେ । ସାଙ୍ଗରେ ଆଣିଥିବା ସମସ୍ତ
ଅସ୍ଵଶସ୍ତକୁ ସେମାନେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ
ଫୋପାତିଦେଇ ଚାଲିଗଲେ ।

ଲାଙ୍ଗରେ ସରକାର

ଆଦୋଳନକାରୀ ମାନଙ୍କର ଆଦୋଳନକୁ
ଦମନ କରିବାକୁ ସବୁପ୍ରକାର ପର୍ଯ୍ୟା ଅବଳମ୍ବନ
କରୁଆଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଖବର ପାଇଲେ ଯେ
କିଛି ଆଦୋଳନକାରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ବେଶରେ
କପ୍ତିପଦା ଜଙ୍ଗଲରେ ରହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ
କାଳବିନମ୍ ନକରି କପ୍ତିପଦା ଜଙ୍ଗଲକୁ
ଚାରିପରୁ ଘେରିଗଲେ । ଯତାନ୍ ଓ ତାଙ୍କର
ସାଥମାନେ କୌଶଳରେ ଜଙ୍ଗଲରୁ ପଳାଇ
ଯାଇ ରେଳଗାଡ଼ି ଯୋଗେ ଦୂରକୁ
ପଳାଇଗଲେ । ବିପଦର ସୂଚନା ପାଇଁ ଯତାନ୍
ଓ ତାଙ୍କର ସାଥମାନେ ଚଳନ୍ତା ରେଳଗାଡ଼ିରୁ
ତେଜ୍ଜ୍ଞିତିଲେ । ବୁଢ଼ାବଳଙ୍ଗ ନଦୀ କୂଳରେ
ଥିବା ଚଷାଖଣ୍ଡ ଗାଁ ନିକଟରେ ଦୁଇଜଣି
ଲାଙ୍ଗରେ ଗୋଲାମ ସୁଦାମ ଗିରି ଓ ଗାନ୍ଧୁ
ମହାନ୍ତି ଯତାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରି ଲାଙ୍ଗରେଜାନଙ୍କୁ
ଖବର ଦେଇଦେଲେ । କାଳ ବିଳମ୍ ନକରି
ଲାଙ୍ଗରେ ସରକାର ଚଷାଖଣ୍ଡ ଗାଁ ନିକଟ

ଜଙ୍ଗଲକୁ ଘେରିଗଲେ । ଉତ୍ତରଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ
ଚାଲିଲା ଯାମାଘୋଟ ଲଢ଼େଇ । ଯତାନ୍ ଗୁଲିର
ଜବାବ ଗୁଲିରେ ଦେଲେ । ଯତାନ୍ ଓ ତାଙ୍କ
ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଗୁଲିମାତରେ ଲାଙ୍ଗରେ
ସୈନ୍ୟମାନେ ଛିନ୍ହତ୍ତି ହୋଇଗଲେ ।
ଲାଙ୍ଗରେ ସୈନିକଙ୍କ ଗୁଲିରେ ଚି ପ୍ରିୟ
ଚଳିପଢ଼ିଲେ । ଯତାନ୍ ଗୁଲିମାତରେ ମୂଳ୍ୟ
ହୋଇଗଲେ । ଲାଙ୍ଗରେ ସୈନ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କ
ବାଲେଶ୍ଵର ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେଇଗଲେ ।
ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଯୋଗୁ ଯତାନଙ୍କ ସାୟ୍ୟ
ଖବର ହୋଇଗଲା । ସେ ପାଣି ପାଣି ବୋଲି
ଚିକାର କଲେ । ଚେଗାର୍ ସାହେବ ତାଙ୍କୁ ପାଣି
ଦେବାରୁ ସେ ପାଣି ଫେରାଇ ଦେଇ କହିଲେ
ଚେଗାର୍ ସାହେବ ପାଣି ବଦଳରେ ତୁମେ କଣ
ମୋ ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ସ୍ବାଧୀନତା ଫେରାଇ
ଦେଇପାରିବ । ଚେଗାର୍ ସାହେବ ଯତାନଙ୍କର
ଏଭଳି ଦେଶଭକ୍ତି ଦେଖୁ ନିରବ ରହିଲେ ।
ଶେଷରେ ୧୯୧୪ ମସିହା ସେମେସର ମାସ
୧୦ ତାରିଖରେ ବିପୁଳୀ ବାଘାୟତୀନ୍,
ଭାରତମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ଶେଷ ନିଶ୍ଚାସ
ତ୍ୟାଗକରି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆଖୁ ବୁଝିଦେଲେ ।
ହେଲେ ଆଜି ବି ସେହି ମହାନ ବିପୁଳବାଙ୍ଗର
ବାଣୀ ଆମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଗୁର୍ଜିରିତ
ହେଉଛି ।

ପାରାଦ୍ୱାରା, କୁଜଙ୍ଗ, ଜଗତ୍ସିଂହପୁର
ମୋ.ନୀ. - ୧୯୩୭ ଅୟ ୧୪୭୫

